

Maade, end de forekomme Udvalget at være givne i Udkastet.

Med Hensyn til de Capitaler, der ifølge særegne testamentariske Bestemmelser indstaae i de nuværende Overformhunderier til Rente-nydelse for myndige Personer, og for hvis Bestyrelse der nu mange Steder ikke erlægges noget Bedelag, forekommer det Udvalget at ville være haardt at paalægge Rentenhyerne en saa stor Afgift af Rente som den i § 3. 1. b. fastsatte af 4 pCt., og man kan efter de Beregninger, der i Udkastets Motiver foreligge over de Indtægter og Udgifter, der kunne paaregnes for det nye Overformhunderi, ikke antage andet end, at Afgiften efter 1. a. af 2 pCt. vil være tilstrækkelig. Paa den anden Side finder man den til Grundlag for en Forstjæl i Afgiftshyelsen opstillede Distinction imellem Stiftelser med et almindeligt velgjørende Niemed og milde Stiftelser til Fordeel for visse Familier eller Samfundsclasser mindre heldig, og troer navnlig, at den i Anvendelsen vil vise sig særdeles vanskelig, og man finder, især naar hensees til den Udsigt, der efter Paragraphens Slutningsbestemmelse habes til Afgiftsnedsettelse i Tiden, ingen Betænkelighed ved at lade Afgiften efter 1. b. blive paalagt alle de Stiftelser, hvis Midler, efterat det nye Overformhunderi er traadt i Kraft, undergives Overformhunderibestyrelse. Udvalget har ikke kunnet skjønne rettere, end at det uden Betænkelighed strax kunde fastsættes i Loven, at de i Slutningsbestemmelsen af § 3 ommeldte Afgiftsforandringer skulle indtræde, naar Reservecapitalen har naaet en Størrelse af 5 pCt. af Massen, uden at det var nødvendigt at forbeholde en Forandring af denne Bestemmelse ved kongelig Resolution; men man har meent, at det vilde være rigtigt at tilføie en Forfrist om, at Afgifterne igjen burde indeholdes med det oprindelige Beløb, naar Reservecapitalen igjen saaledes ned, at dertil kunde være Anledning. Man har ikke kunnet finde det rigtigt, paa den Maade, som Udkastet har gjort, at give Kjøbenhavns Overformhunderies Reservecapital en anden Bestemmelse end den, den nu har, ved at foreskrive, at den ogsaa skal tjene som Reservecapital for det nye Overformhunderi. Derimod har man meent, at der

i Loven burde udtales, hvad der formeentligen i Principet maa ansees som den naturlige Consequens af, at Sagen anordner en tvungen Overformhunderibestyrelse igjennem et af Statsembedsmænd forvaltet Institut, at Statskassen subsidiairt bør staae til Ansvar for det Tab, der i Anledning af denne Bestyrelse tilføies de Paagjældende, og, naar denne Ansvarspflicht fra Statens Side erholder Anerkjendelse for begge Overformhunderiers Vedkommende, kan der vistnok ikke være nogen Betænkelighed ved at lade begges Reservecapital foreløbigt komme hinanden til Hjælp til Dækning af muligt indtrædende Tab. Bestemmelsen i § 5 2det Stykke om de i Overformhunderiet indkommende Midlers Udsættelse i Banker eller Sparekasser til midlertidig Forrentning, vilde det efter Udvalgets Skjønne være heldigere at give en imperativ Form end en blot tilladende. Man kan ikke see, at der derved vil gjøres nogen utilbørlig Indskrænkning i den Frihed, Bestyrelsen selvfølgelig maa have med Hensyn til Vedligeholdelsen og Tilveiebringelsen af de til enhver Tid fornødne Kassebeholdninger. Med Hensyn til den Forudbetaling af Rente, og den nye Forpligtelse, der efter Slutningsbestemmelsen i § 6 skal paalægges de nærværende Overformhunderidebitorer, er det formeentligt nødvendigt, at det gives enhver enkelt af dem tillidende, hvad der forlanges af dem, og at Opgivelse vil følge, naar de ikke erklære sig villige til at opfylde Forlangendet. En Bestemmelse i denne Henseende har man foreslaaet tilføiet § 6.

Hvad den i § 7 omhandlede Indretning af Laanebestyrelserne angaaer, formenter Udvalget, at det, navnlig med Hensyn til, at det maa forudsættes, at den største Deel af Capitalerne ville udsættes paa Landet, vilde være naturligere og rigtigere at lade 2 af Amtsraadet valgte Medlemmer indtræde i Bestyrelsen ved Siden af den ene af Kjøbstæderne Valgte, istedetfor efter Udkastet kun at lade Amtsraadet vælge eet Medlem. Derimod har man, idet man paa den anden Side ikke har anseet det for heldigt at forsøge Medlemmernes Antal, foreslaaet, at Valget af et Medlem fra Justitsministeriets Side, som man, henseet til den Myndighed, der er givet Overformhunderen,